

Running business not short term capital asset

When an assessee sells running business wholly it can not be considered as 'short term capital asset', ruled the Supreme Court recently, allowing the assessee to claim deduction.

The apex Court was interpreting Sec. 50 (2) and Sec. 48(2) of the Income Tax Act, 1961 which deal with long term capital asset and short term capital asset respectively.

Certain, Equinox Solutions Pvt Ltd., decided to sell its entire running business in one go. With this aim in view the company

sold its entire running business in one lump with all its assets and liabilities to another company for a certain sale consideration. In the subsequent

year, Equinox Solutions claimed deduction under Sec. 48(2) of the Act treating the sale to be 'Slump Sale' claiming it to be long term capital gain in the hands of the assessee. The Assessing Officer disagreed with the assessee and AO treated it as short term capital asset in terms of 50 (2) of the Act. The AO revoked the claim of deduction to

29th year of publication

Minority educational institutions not free from judicial review

Autonomy granted to minority educational institutions does not disentitle constitutional Courts from exercising the power of judicial review in respect of their working, ruled the Supreme Court recently. "Autonomy of a minority institution does not dispense with the requirement to act fairly and in a transparent manner and the High Court in exercise of its power of judicial review is entitled to examine fairness of selection process", declared the apex Court, asserting its jurisdiction even in respect of autonomous institutions.

The question that fell for consideration of the highest Court was 'whether the process of appointment of a principal in minority institution is open to judicial review and on what ground?'

Certain Diocesan Society was running a Higher Secondary School in Goa. During the relevant period the Society was receiving aid to run the school under the provisions of Goa School Education Act. A Grade I teacher teaching Economics alleged that she was not considered for appointment to the post of Principal when the post fell vacant. This according to her was in spite of the fact that she had all the qualification to be appointed as the Principal. She also claimed to have acted as in charge principal previously and her Confidential Report bore no adverse remarks. Since her prayer in the writ petition was not granted, she approached the apex Court in civil appeal.

While the institution tried to take shelter under the shield of autonomy, the appellant's contention was that while the minority institution may be entitled to

Delay attributable to OP can't prejudice complainant

In proceedings under the provisions of the Consumer Protection Act, 1986, 'provisions of relating to limitation in the Act cannot strictly be construed to disadvantage of consumer', ruled the apex Court recently.

"In our opinion, in a dispute concerning a consumer, it is necessary for the courts to take a pragmatic view of the rights of the consumer principally since it is the consumer who is placed at a disadvantage vis-à-vis the supplier of services or goods", reasoned the Court for its conclusion on the point of law. Terming the Consumer

No compensation unless contract is concluded

No compensation is payable by one party to the other unless the alleged breach is of a concluded contract, ruled the apex Court recently. Proof of a concluded contract is *sine quo non* in proceeding for compensation on the allegation of breach of contract, the apex Court made clear. The Court was dealing with a review petition after the appeal of the defendant failed. The defendant was directed by a decree to pay compensation to the plaintiff for alleged breach of contract.

The Court in the appeal came to a different conclusion than the lower Court, first appellate Court and second appellate Court. For claim of compensation by the plaintiff there was no concluded contract, found the Court. Unless there is a concluded contract, the question of 'breach' of the contract does not arise, made clear the Court. There was a proposal made by the plaintiff for supply of goods and counter proposal made by the defendant. Defendant had not accepted the original proposal. The draft agreement dated 26.10.2007 for supply by the plaintiff lead to a counter proposal by the defendant. The defendant had never signed stamped and returned the proposal of the plaintiff. There was complete non existence of a concluded contract, noticed the Court. Therefore, the Court held, "In the absence of a concluded contract between the parties having been established by the respondent, the claim under Sec. 73 of the (Contract) Act was not maintainable."

Not duly stamped document: 'examination' and 'adjudication' different

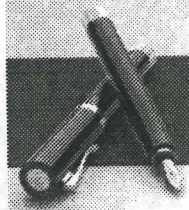
'Examination' and 'adjudication' of not duly stamped document are two different functions, while the former can be performed by an office appointed by the High Court, latter is a judicial function, ruled the apex Court recently, interpreting Sec. 33 of the Karnataka Stamp Act, 1957.

The Court noticed that Sec. 33(1) of the Act provides for examination of instrument in order to find out whether instrument is duly stamped or not and consequently whether such document is liable to

'Beef ban'

Since past one week or so, the nation has been witnessing a sacrimonious debate on 'politics of food', with a section of society alleging that the right wing Government at the centre has been trying to impose its 'food culture' on the nation. As part of protest against the Government's measures, few individuals and associations have gone to the extent of butchering animals in public, an act which is clearly a penal offence. The controversy surrounding the so called 'beef ban' is wholly unnecessary and seems to be whipped up either for political gain or out of sheer ignorance.

On, 23rd of May, 2017, the Ministry of Environment, Forest and Climate Change exercising power under Sec. 38 of the Prevention of Cruelty to Animals Act, 1960, brought into force The Cruelty to Animals (Regulation of Livestock Markets) Rules, 2017. It is pertinent to note that The Draft Prevention of Cruelty to Animals (Regulation of Livestock Markets) Rules, 2017 was notified on

Editor Speaks

16th January, 2017 inviting objections and suggestions from all persons likely to be affected by it within 30 days. The so called public spirited organizations and individuals who are vociferously protesting now did not bother even to examine the draft let alone registering their objections. In all only 13 representations were received by the ministry. In notifying the Rules, the Government of India was acting in terms of the suggestions made by the Supreme Court of India in the *Gauri*

Maulekhi v. Union of India and others

Under these Rules now notified, beef as food has neither been banned or prohibited nor has it prevented slaughtering the animals covered thereunder for one's consumption. The Rules are just an attempt to prevent commercial exploitation of these animals and cruel treatment to livestock.

There are similar Rules made under the very Act even in respect of rearing and transportation of chicken to prevent cruel treatment to birds. It is surprising when one set of rules receives huge adverse public attention when the other one gets neglected when both are made with the same intent and to achieve same object.

Abatement of Criminal Appeal on death of Accused

1. The Supreme Court by dismissing the review petition filed by the State of Karnataka in the case of J.Jayalalitha and others missed an opportunity to settle law regarding abatement of criminal appeal filed before the SC with leave under Art. 136 of the Constitution of India on the death of the accused. Apart from the question as to whether a criminal appeal filed with leave under Art. 136 will ever abate on the death of the accused, this particular case raised other equally important question regarding alleged abatement where death has taken place long after conclusion of the arguments and the judgment was reserved.
2. In this case the trial Court found all the four accused guilty of all the charges framed against them and sentenced each of them to undergo imprisonment for 4 years. In addition, the Court imposed a fine of Rs.100 crore on A1 and Rs.10.00 crore each on other three accused.
3. On appeals filed by all the accused, Karnataka High Court set-aside the judgment of the trial Court and acquitted all the accused of charges framed against them.
4. The State challenged the judgment of the HC by filing SLPs before the apex Court. All the appeals were heard and arguments were concluded on 07.06.2017 and judgment was reserved. On 05.12.2016 A1 expired and on 04.02.2017 the Supreme Court pronounced the judgment allowing the appeals and setting aside the judgment of the High Court. The SC agreeing with all the findings of the trial Court held that the charge of acquisition of disproportionate asset as also the charge of abatement and conspiracy have been proved. In the result, it restored the judgment of the trial Court in toto as against A2 to A4 observing that the appeals so far as A1 has been abated.
5. The State filed the review petition challenging that part of the order by which it is held that the appeal as against A1 has abated. According to the State, when the death of accused takes place long after the arguments are concluded but before judgment is pronounced, there will be no question of abatement of appeal.
6. In fact, the Order XXII Rule 6 of the Code of Civil Procedure

B.V.Acharya

The author was the Special Public Prosecutor in the case before the Special Court, High Court and the Supreme Court.

- expressly states so. This provision cannot be construed as applicable only to the civil appeals and it is more appropriate to treat the principle embodied in such rule as a jurisprudential principle. There are rulings by the SC so providing in case of civil appeals and also Election Petitions.
7. There is no principle or authority which can be pressed into service to hold that a different view is possible in the case of criminal appeals. It can be safely concluded that there is no constitutional or statutory provision providing for abatement of appeal before Supreme Court more so, where such death takes place after the judgment is reserved. Therefore, abrupt conclusion of the Supreme Court that the appeal as against J.Jayalalitha has abated was recorded ignoring the above said principle of law. This finding is also not preceded by any arguments at the bar. Principle of sub-silentio is thus applicable to the facts of the present case.
8. In the circumstances, it would have been appropriate for the apex Court at least to afford an opportunity to the parties to address arguments on this question and take a suitable decision. However, the Court was pleased to dismiss the review petition on merits, rejecting the request for oral hearing.
9. It is to be noted that a case regarding acquisition of disproportionate asset by a public servant which is made penal under the Prevention of Corruption Act stands on slightly different footing than an ordinary criminal case. In such a case of death of convict though it is not possible to send him/her to jail for serving sentence, convict's legal representatives cannot be allowed to enjoy the fruits of the crime. The law provides for payment of fine as also confiscation of the illegally acquired property which is possible only on conviction. The judgment of the Supreme Court has set a bad precedent helping the corrupt public servants. This is a retrograde step in the march towards eradication of corruption in public life.

The reason for review petition by State of Karnataka

10. In the section of media an erroneous impression is created that the State of Karnataka in its greed has filed the review petition with a view collect fine amount of Rs.100 crores imposed on A1 by the trial Court. The case in question relates to State of Tamil Nadu and the State of Karnataka had to step into the case only on account of the direction of the Supreme Court which has transferred the case to Karnataka on a finding that the process of justice was being subverted in Tamil Nadu because the main accused held the post of Chief Minister of the

ಲಹರಿ ಸಂವಾದ

ಸಂಪುಟ : ೧೭

ಸಂಚಿಕೆ : ೩

ಶಾಲಾಹಾರ ಶಕ ೧೯೩೯, ಶ್ರೀ ಹೇಮಲಂಕ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಜ್ಯೇಷ್ಠ-ಆಷಾಢ

ಪುಟ ೧: ತಿಂಗಳ ಸುದ್ದಿ

ಪುಟ ೨: ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಾನೂನು, ಸುದ್ದಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂಗಳದಿಂದ

ಪುಟ ೩: ಚರ್ಚೆ

ಪುಟ ೪: ಸುದ್ದಿ

ಅಪ್ರಾಪ್ತಕೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ :

ರದ್ದತಿ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ

ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರೊಂದಿಗೆ ಆದ ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹದ ರದ್ದತಿಯನ್ನು ಆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರೇ ಕೇಳಬಹುದು, ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕ ಸಂಗಾತಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕ (major) ವರನ ಮದುವೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕ (minor) ವಧುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದೂ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳಂತೆ ಜರುಗಿತು.

ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕೌಟುಂಬಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ದಾವಾ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಪತಿ ಮದುವೆಯ ರದ್ದತಿ (annulment) ಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು, ಮದುವೆಯ ದಿನದಂದು ವಧು ೧೮ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಳು, ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ ೧೨ (೧) (ಸಿ) ಮತ್ತು ಕಲಂ ೫ (iii) ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿವಾಹ ಅಸಿಂಧು.

ಹೆಂಡತಿಯ ವಿರೋಧದ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪತಿ ಕೇಳಿದ ಡಿಕ್ರಿ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಪತ್ನಿಯ ಅಪೀಲು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ವಜಾ ಆಯಿತು.

ಹೆಂಡತಿಯ ಎರಡನೆ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಮನಿಸಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ ೧೨ (೧) (ಸಿ) ಪ್ರಕಾರ ಅಪ್ರಾಪ್ತರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರ ವಿವಾಹ ಆದಾಗ ಮದುವೆಯ ರದ್ದತಿಯನ್ನು ಅಪ್ರಾಪ್ತರು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬಹುದು, ಪ್ರಾಪ್ತರು ಅಲ್ಲ. ಇದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಟ್ಟಿರುವ ಸಂಗತಿ, ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಪೀಠ. ಹಾಲ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಂಡತಿ ಇಂತಹ ದಾವಾ ಹೂಡಬಹುದೆ ವಿನಃ ಗಂಡ ದಾವಾ ಹೂಡಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ, ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಪೀಠ.

ಜಯಲಲಿತಾ ಆಸ್ತಿ ವಶಕ್ಕೆ ತ. ನಾ. ಕ್ರಮ

ಸದ್ದಿಲ್ಲದ ನಡೆಯಿಡುವ ಮೂಲಕ ತಮಿಳು ನಾಡು ಸರ್ಕಾರ ಮೃತ ಜಯಲಲಿತಾ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಿತ ಅಪರಾಧಿ ಶಶಿಕಲಾ ಮತ್ತು ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿದೆ.

ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆದಾಯದ ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೊಂದು ಅಂದಿನ ತ.ನಾ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಜೆ.ಜಯಲಲಿತಾ, ಸಂಗಡಿಗರಾದ ಎ.ಕೆ.ಶಶಿಕಲಾ, ಜೆ. ಇಳವರಸಿ ಮತ್ತು ವಿ.ಎನ್.ಸುಧಾಕರನ್ ಇವರಿಗೆ ಜೇಲು ಮತ್ತು ದಂಡದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿತ್ತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾಗಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೂ ನಿರ್ದೇಶನ

೧೭ನೇ ವರ್ಷದ ಪ್ರಕಟಣೆ

▶▶ 4

ಜಾನುವಾರು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಕ್ರಮ

೧೯೭೦ರ ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸಾ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಜಾನುವಾರು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸಾಚಾರ ತಡೆ (ಜಾನುವಾರು ನಿಯಂತ್ರಣ) ನಿಯಮಗಳು, ೨೦೧೭ ಹೆಸರಿನ ಈ ನಿಯಮಾವಳಿ ೨೩.೦೫.೨೦೦೭ ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ನಿಯಮಗಳು ಎತ್ತು, ಕೋಣ, ಎಮ್ಮೆ, ಆಕಳು ಮೊದಲಾದ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಒಂಟೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯ.

ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಕೇವಲ ರೈತರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರು - ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಈ ಸರಪಳಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಜಾನುವಾರು ಕೊಂಡ ರೈತರೂ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಖರೀದಿದಾರ ರೈತಾಪಿ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆ ವಾಣಿಜ್ಯ ರೂಪದ ಜಾನುವಾರುಗಳ

▶▶ 4

ಜಾಧವ್ ಪ್ರಕರಣ: ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪಾಕ್ ವಿರುದ್ಧ ಆರಂಭಿಕ ಜಯ

ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ನಡೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಕ್ ವಿರುದ್ಧ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಕ ಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಜೇಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕ ಕುಲಭೂಷಣ ಜಾಧವ್‌ರನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಗೆಲ್ಲಗೇರಿಸದಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಪಾಕ್-ಇರಾನ್ ಗಡಿಗೆ ಸಮೀಪದ ಬಲುಚಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಿಲಿಟರಿ ಗೂಢಚಾರಿ ಜಾಧವ್‌ರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಪಾಕ್ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಮಿಲಿಟರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಗೆಲ್ಲನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿತ್ತು ಆ ದೇಶ. ಈ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭಾರತ ಹಲವು ಬಾರಿ ಜಾಧವರಿಗೆ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ನೆರವು ನೀಡಲು ಪಾಕಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪಾಕ್ ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಾಧವ್ ತನ್ನ ನಾಗರಿಕ, ನಿವೃತ್ತ ನೌಕಾಪಡೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅವರು ಇರಾನಿನ ಬಂದರೊಂದರಲ್ಲಿ ಆಮದು ರಫ್ತಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಬಲೂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾರತ ಆಪಾದಿಸಿದೆ.

ಮೆ ಎರಡನೆ ವಾರದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಕ್ ವಿರುದ್ಧ ಏಕ ಪಕ್ಷೀಯ ಆಜ್ಞೆ

▶▶ 4

ನ್ಯಾ. ಕರ್ಣನ್ ಪ್ರಹಸನ ಅಂತ್ಯ: ಅವರಿಗೀಗ ಜೇಲುವಾಸ ನಿಶ್ಚಿತ

'ನಾನು ಅಂಬೇಡ್ಕರರ ದತ್ತು ಪುತ್ರನಿದ್ದಂತೆ', 'ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಲಾದ ಎಲ್ಲ ಆಪಾದನೆಗಳೂ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ', ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿರುದ್ಧ, ತಮ್ಮ 'ಆಜ್ಞೆ'ಗಳ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಚಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾ. ಸಿ.ಎಸ್. ಕರ್ಣನ್ ಒಂದು ಪ್ರಹಸನ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿಂದನೆಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಜೇಲುವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಮೇ ೯ರ ಈ ಆಜ್ಞೆ ಹಲವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೂ ತೀವ್ರ ಉಳಿವೆಗೂ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯದವರೆಗೂ ನ್ಯಾ. ಕರ್ಣನ್ ಪೊಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೊ ಅಥವಾ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೊ ಎಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ.

ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ ಏಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಪೀಠ ಮೆ, ಎರಡನೆ ವಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪಿನ ಅಂತಿಮ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಂತರ ಘೋಷಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿತ್ತು. ನಿರ್ಣಯ ಇನ್ನೂ ಹೊರ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮೆ ೨೭ರಂದು ಪೀಠದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ನ್ಯಾ. ಪಿ.ಸಿ. ಘೋಷ್ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಂತರದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ್ ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರ ಪರ ವಕೀಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಪರಾರಿ ಆಗಿರುವ ಶಂಕೆಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಂಕೆ ನಿಜವೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತಿನ ಕಾನೂನಿನ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗಲಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಕರ್ಣನ್ ಒಂದು ಪ್ರಹಸನ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಮುಂದೇನಿದೆಯೋ?

ಲಹರಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಲಹರಿ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನ, ಬರಹಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಂಪಾದಕರ ಲಿಖಿತ ಅನುಮತಿಯ ವಿನಃ ಲೇಖನ, ಬರಹಗಳ ಪುನರ್‌ಮುದ್ರಣವು ಕೃತಿಸ್ವಾಮ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, ೧೯೫೭ರ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿ.

-ಸಂ.

ವಿವಾದಾಂಶಗಳು

ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲಸುವ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ / ನಿರಾಕರಿಸಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೆಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು (Issues). ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

ಈ ಅಂಕಣ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ನಿಮಗಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ವಕೀಲರ ಪಾತ್ರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಲವು ಬಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಕಾರ್ಯದೊತ್ತಡದಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕರಣದ ಜೀವಿತಾವಧಿಯನ್ನು

ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ ಕೆಲ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಳನೆ ಕಂತಿರು. ಈ ಕಂತಿನ ಲೇಖನ 'ವಿವಾದಾಂಶಗಳು' -ಸಂ.

ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಕೀಲರು ಹೊಣೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ.

ಸಂಗತಿ (fact) ಅಥವಾ ಕಾನೂನು (law) ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಂದು ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ತಳಹದಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಯಿತಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ವಿವಾದವೆಲ್ಲವೂ? ಇಂತಹ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿವೆ:

ಸಂಗತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಾದಾಂಶ (Issue of fact)

ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಾದಾಂಶ (Issue of law)

ಕಲಂ ೩೪, ೪೨ - ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಅಧಿನಿಯಮ - ಮಾಲೇಕನೆಂಬ ಘೋಷಣೆಗೆ ದಾವಾ - ವಾದಿಗೆ ದಾವಾಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನ ಇಲ್ಲ - ದಾವಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಕೇಳಲಲ್ಲ - ದಾವಾ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆ?

೨೦೦೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ನಂ.೧ ರಿಂದ ಜಮೀನು ಕೊಂಡೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿ ವಾದಿ ದಾವಾ ಹೂಡಿದರು. ತಾನೆ ಜಮೀನಿನ ಮಾಲೇಕ ಎಂದು ಘೋಷಣೆಯ ದಿಕ್ರಿ ಹೊರಡಿಸಲು ಕೇಳಿದರು. ಉಳಿದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಹೆಸರು ಸೇರಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಕ ನಿರ್ಬಂಧಕ ಆಜ್ಞೆ (mandatory injunction) ನ್ನೂ ದಾವಾದಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಜಮೀನಿನ ಸ್ವಾಧೀನ ಕೇಳಲಲ್ಲ. ದಾವಾದಲ್ಲಿ ಈ ವಾದಿ ದಾವಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಅಧಿನಿಯಮದ ಕಲಂ ೩೪ರ ಪರಂತುಕ (proviso)ವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ 'ದಾವಾಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ವಾದಿ ಕೇವಲ ಘೋಷಣೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ದಾವಾ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ'.

ದಿವಾಣಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ - ಆಜ್ಞೆ ೧ ನಿಯಮ ೧೦ - ಮಾಲೇಕ - ಬಾಡಿಗೆದಾರನ ಮಧ್ಯದ ದಾವಾ - ಬಾಡಿಗೆದಾರನನ್ನು ಹೊರದೂಡಲು - ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿರುವುದು ಬಾಡಿಗೆದಾರ ಮತ್ತು ಮೂವರು ಸಹೋದರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪಾಲುಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ - ಪಾಲುಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಬಾಡಿಗೆದಾರ ಅಲ್ಲ - ಹಾಗಿದ್ದೂ ಸಂಸ್ಥೆ ಅವಶ್ಯಕ ಪಾರ್ಥಾಯ?

ಕಟ್ಟಡದ ಮಾಲೇಕ ಬಾಡಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಾಂಕದಂದು ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಬಾಡಿಗೆದಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ಮೂವರು ಸಹೋದರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪಾಲುಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ. ಮಾಲೇಕ ದಾವಾಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಬಾಡಿಗೆದಾರನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತ್ರ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಕಟ್ಟಡದ ಹಾಲ ಅನುಭೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಲುಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಅವಶ್ಯಕ ಪಾರ್ಥಾಯ? ಹೌದು, ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಹೀಗಿದ್ದೂ ಕೆಲ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿವಾದಾಂಶ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಕೊಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾಲಮಿತಿಯ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅದನ್ನು ಪಾರ್ಥಾಯ ಪ್ಲೀಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಕಾನೂನು.

ಉಪಯುಕ್ತತೆ: ಈ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಏನು ಎನ್ನುತ್ತೀರಾ? ವಿವಾದಾಂಶಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪಕ್ಷಗಾರ ಏನನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡುವ ತೀರ್ಪು ಈ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಂತೆ ಪಕ್ಷಗಾರರು ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಇನ್ನಿತರ ಮಾಹಿತಿಗಳು:

- ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಪ್ಲೀಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಧರಿಸಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಗಾರ ಹೇಳಿಕೆ, ಅಪಿಡವಿಟ್ಟನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೂ ವಿವಾದಾಂಶ ರೂಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ನೀಡುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ಪರಿಧಿಯ ಹೊರಗಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ-ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ-ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ.
- ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ವಾದಿ ದಾವಾ ಆಸ್ತಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಪ್ರತಿವಾದಿ ತಾನು ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಗಾಗಲಿ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಆಗಲಿ ಕ್ರಯಪತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇತ್ಯಾದಿ.
- ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹಲವು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಾಗ ಆ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿವಾದಾಂಶ (Preliminary Issue) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಾದಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಶುಲ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಆಗಬಹುದು.
- ನ್ಯಾಯಾಲಯ ರೂಪಿಸಿದ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಇರದೆ ಇದ್ದರೆ ಪಕ್ಷಗಾರರು ಅವುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅಂತೆಯೇ ಹೊಸ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲೂ ಕೇಳಬಹುದು.

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ವಕೀಲರು ದಶಕದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಬೃಹತ್ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಳುವಳಿಗಾಗಿ ಸಜ್ಜಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪನಾಮಾ ದಾಖಲೆಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಹಗರಣ ಬಯಲಾದ ನಂತರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಜಂಟಿ ತನಿಖಾ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ತನಿಖೆಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ. ನವಾರ್ಸ್ ಶರೀಫ್ ಮತ್ತವರ ಕುಟುಂಬದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರಿನ್ನಲಾದ ಹೂಡಿಕೆಗಳು ತನಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಕೀಲರು ಶರೀಫರ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ದಶಕದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ೨೦೦೭ ರಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಜನರಲ್ ಪರ್ವೇಜ್ ಮುಶರಫ್ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಇಫ್ತಿಕಾರ್ ಚೌಧರಿಯವರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದಾಗ ಪಾಕ್ ವಕೀಲರು ಜೀದಿಗಿಡಿದ್ದರು. ಈ ಚಳುವಳಿ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲಗೊಂಡು ಸರಕಾರವೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಮಟ್ಟ ತಲುಪಿದಾಗ ಜ ಮುಶರಫ್ ನ್ಯಾ. ಚೌಧರಿಯವರನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು.

ಈಗ ಪಾಕ್ ವಕೀಲರು ಇಂತಹದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಳುವಳಿಗೆ ಸಜ್ಜಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಿನಂತೆ ಈಗಲೂ ಉದ್ದೇಶಿತ ಚಳುವಳಿಯ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಲಾಹೋರ್ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಾರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್. ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಜುಲ್ಫಕರ್ ಚೌಧರಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಸಿ ಎಪ್ರಿಲ್ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ನಂತರ ಶರೀಫ್ ರಾಜೀನಾಮೆ ಸಲ್ಲಿಸದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಧಾನಿ ಶರೀಫ್ ರಾಜೀನಾಮೆ ಸಲ್ಲಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ೨೦೦೭ ಕ್ಕಿಂತ ಹಿರಿದಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಆರಂಭಿಸುವುದಾಗಿ ಜುಲ್ಫಕರ್ ಚೌಧರಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಸೆನೆಟ್‌ಗೆ ಪಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ೨೦೧೮ ರ ಜೂನ್ ನಿಂದ ಆಗಸ್ಟ್ ಒಳಗಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಿವೆ.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತನಿಖೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಆದೇಶಿಸಿದೆ ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶರೀಫ್ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೆಂಡು ಈಗ ವಕೀಲರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿದೆ.

ಚಂದಾ ವಿವರ

ಆಜೀವ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೦೧೦/-

ಚಂದಾ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿ.ಡಿ. ಕಳಿಸಿ. ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿಡಿ ಇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರಲಿ:

ಲಹರಿ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ಸ್ ಫೋರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪರಸ್ಪರ ಚೆಕ್, ಡಿಡಿಗಳಿಗೆ ರೂ. ೨೦ ಪ್ರತ್ಯೇಕ.-ಫೋನ್: ೯೮೪೫೫ ೨೯೪೪೮

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ: ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಎಸೆಯುವ ದಾಳ, lethal lottery

ನಿರ್ಭಯಾ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿದ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಆರಂಭ ಆಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಉಚ್ಚ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಧಿಸಿದ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಇಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ನೀವು ಖಂಡಿತ ಕಾಣಲಾರಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮರಣದಂಡನೆ ಅಪರಾಧಿ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಗದೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನತೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರ ಕಳವಳಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಈಗಿನ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಕೊಲೆಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಜೀವಾವಧಿ ಸೆರೆವಾಸ ಅಥವಾ ಮರಣ ದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ. (ಕಲಂ ೩೦೨ ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ) ಮೊದಲು ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆಯ ಆರೋಪ ಸಾಬೀತಾದರೆ ಮುಗಿಯಿತು, ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸದೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮರಣ ದಂಡನೆ ಒಂದು ಅತೀವ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆಗಡೆಗೊಳ್ಳಲಾಗದ ಶಿಕ್ಷೆ (extreme and irrevocable punishment) ಎಂದು ಬಹಳ

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಭಾವನೆ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಅರೋಪಿಗಳಿಗೆ ಬಡುಗಡೆಯ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಕೊಲೆಯ

ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಸರಕಾರ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶಾಸಕಾಂಗ ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಮರಣ ದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು [ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ಕಲಂ ೩೫೪(೩)] ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದಾಗ ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು ಇರುವ "ವಿಶೇಷ ಕಾರಣ" ಗಳನ್ನು ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಈ 'ವಿಶೇಷ ಕಾರಣ' ಗಳು ಏನು? ಕಾನೂನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲಂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗುವ ಮೊದಲು ಮರಣದಂಡನೆ ನೀಡದೆ ಪರ್ಯಾಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ ಜೀವಾವಧಿ ಸೆರೆವಾಸ ವಿಧಿಸುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೊದಲದ್ದ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಅಷ್ಟೆ!

ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೊ ಒಬ್ಬರು ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ / ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಪಾದನೆ ಅಲ್ಲ. ವಿಷಯದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಇತಿಮಿತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮಾಡಿದ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೂರು ತೀರ್ಪುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ೧೯೭೩ರ ಜಗನ್ಮೋಹನ್ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣ, ೧೯೮೦ರ ಬಚನ್ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣ ಮತ್ತು ೧೯೮೩ರ ಮುಖ್ಯ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣ.

೧೯೭೩ರ ಜಗನ್ಮೋಹನ್ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಪಾದಿತರ ಪರ ಹೀಗೆ ವಾದಿಸಲಾಯಿತು. 'ಕೊಲೆಯ ಅಪರಾಧ ಸಾಬೀತಾದಾಗ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ / ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸತ್ತು ರಚಿತ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದೆ ರೀತಿಯ ಅಪರಾಧ ಘಟಿಸಿದ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಎಲ್ಲ ಕೊಲೆಯ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಒಂದೆ ರೀತಿ ಕಾಣದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಂವಿಧಾನದ

ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮರಣ ದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕು'. ಈ ವಾದಗಳೆಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯೆ [fallacy] ಇಲ್ಲದ ಸತ್ಯವಾದ ವಾದವಾಗಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನೇಣಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, 'ನೀವಾದರೂ ಯಾವಾಗ ಮರಣದಂಡನೆ

ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನಕ (standard) ರೂಪಿಸಿ' ಎಂಬ ಆಪಾದಿತರ ವಕೀಲರ ಮನವಿಯನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. "The exercise of judicial discretion on well recognised principles is in the final analysis the safest possible safeguards for the accused", ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ದಾರಿದೀಪ ಇಲ್ಲದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು.

ಇದಾದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ೧೯೮೦ರ ಬಚನ್ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣದ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಮಾನಕವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇಡಲಾಯಿತು. ಇದೂ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಪೀಠವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿಯೂ ಇಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. "Standardisation on sentencing discretion is a policy matter which belongs to sphere of legislation", ಎಂದಿತು. ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿ, ಇದಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಮೇಲೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ, ಮಾನಕ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಂಸತ್ತು ಇನ್ನೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಂಸತ್ತು ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸದೆ ಇದ್ದಾಗ ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿ ೧೪೧ ರಂತೆ ದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಚನ್ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿತು. ".....the court would not rush to do what the parliament in its wisdom, warily did not do", ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಪೀಠ. ಹೀಗಿದ್ದೂ, ಈ ಪೀಠ

ವಿರಳಾತಿ ವಿರಳ (rarest of rare) ಪ್ರಕರಣ ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಎಂದಿತು. ಆದರೆ ವಿರಳಾತಿ ವಿರಳ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಯಾವವು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಇದರ ನಂತರ ಬಂದದ್ದೆ ೮೩'ರ ಮುಖ್ಯ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣ. ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ತೀರ್ಪುಗಳು ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿತು. ವಿರಳಾತಿ ವಿರಳ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು ನ್ಯಾಯಪೀಠ. Manner of commission of murder, Motive for commission of murder, Anti social or socially abhorrent nature of the crime, Magnitude of crime ಮತ್ತು Personality of victim of murder ಇವೆ ಐದು ಮಾನಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದಿತು ಈ ತೀರ್ಪು. ಈ ಮಾನಕಗಳು ಎಷ್ಟು ಜಾಳುಜಾಳಾಗಿ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದರೆ ನೀವು ಯಾವುದೇ ಕೊಲೆ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿರಳಾತಿ ವಿರಳ ಪ್ರಕರಣ ಹೌದೆಂದೂ, ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು! ಅದೇನೆ ಇರಲಿ ಈ ತೀರ್ಪು ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಬಗೆಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು! ಮುಖ್ಯ ಸಿಂಘ್ ತೀರ್ಪು ಬಂದಾದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಸಾವಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮರಣದಂಡನೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಮರ್ಯಾದಾ ಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಊಹಾಂ ಈಗಲೂ ಒಂದೆ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಲ್ಲು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಜೀವಾವಧಿ ಸೆರೆವಾಸ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಈ ಲೇಖನದ ಎರಡನೆ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಮರಣ ದಂಡನೆ' ಅಪರಾಧ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಗದೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಗಿಯೇ ಮುಂದುವರಿದದ್ದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಗಿರುವ classic ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಪ್ರಕರಣ ಒಂದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ೧೯೮೨ರ ಹರ್ಬನ್ಸ್ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಕರಣ ಹೊರಚೆಲ್ಲುವ ಸಂಗತಿಗಳಿವು. ಪಂಜಾಬಿನ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಸೇರಿ ಸಂಚುಹೂಡಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರು ಆಪಾದಿತರೂ ಒಂದೆ ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು. (ಈ ನಿರ್ಣಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದಾಗಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದಾಗಲಿ ಬದಲಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಉಳಿಯಿತು.) ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದನೆಗಾಗಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿತು. ಈ ಮೂವರೂ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರ ಅಪೀಲು ವಜಾ ಆಗಿ Death Reference ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡು ಅವರ ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಕಾಯಂ ಆಯಿತು.

ಚರ್ಚೆ

ಕೊಲೆ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಮರಣದಂಡನೆ, ಯಾವಾಗ ಜೀವಾವಧಿ ಜೇಲುವಾಸ ಎಂದು ಸಂಸತ್ತು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿಲ್ಲ... ಕೊಲೆ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ lethal lottery ಆಗಿದೆ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಾಳವಾಗಿದೆ, to kill or not to kill ಎಂಬುದು bench composition ಅನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ, ಕಾನೂನನ್ನಲ್ಲ.

(ಈ ಲೇಖನದ ಪೂರ್ಣಪಾಠ ಲೇಖಕನ ಬ್ಲಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ. ಬ್ಲಾಗ್ ವಿಳಾಸ aravindneglur.blogspot.in)

ಜಾನುವಾರು ರಕ್ಷಣೆ...

ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ಯೆಯನ್ನಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕಿರುಕುಳ - ಹಿಂಸೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಕರು ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಹಿಂಸಾ ಕ್ರಮಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆ ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕಳ ಕೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ಕಾಯ್ದು ಮೇಣ ಸವರುವುದು ಇಂತಹ ಕ್ರಮಗಳೂ ಈಗ ಅಪರಾಧಗಳು.

ಅಂತರ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಾನುವಾರು ಮಾರಾಟ ಖರೀದಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯ ಗಡಿಯಿಂದ ೨೫ ಕಿ.ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗಡಿಯಿಂದ ೧೫೦ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಜಾನುವಾರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಈ ಕ್ರಮ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಬಲಪಂಥೀಯರು ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಿಂದುಗಳ ಬಹುಕಾಲಿಕ ಬೇಡಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು. ೧೮೦೦ರಲ್ಲಿ ಗೋ ಹತ್ಯೆ ನಿಷೇಧದ ಬೇಡಿಕೆ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತ್ತು. ೧೮೫೭ರ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗಿದ್ದು ಆಕಳ ಕೊಬ್ಬು ಸವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಲಾದ ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಮೊದಲೆ ಮೊಗಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಗೋ ಹತ್ಯೆ ಹಿಂದೂ-ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಗಲಭೆಗೆ ಕಾರಣ ಆಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಇತಿಹಾಸ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿಯೇ ಸಂವಿಧಾನ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಜಾನುವಾರು ಹತ್ಯೆ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಪರಿ.೪೮ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ನಿಜವೋ ಅಷ್ಟೆ ನಿಜ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವರಿಗೆ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಮಾಂಸ ಒಂದು ಆಹಾರ. ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಅಂತಹ ಜನರ ಆಹಾರ ಹಕ್ಕಿನ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಎಂದೂ ಟೀಕಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಾನುವಾರು ಮಾಂಸದ ರಕ್ಷಣೆ ಭಾರತ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯಗಳಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದಾದ್ಯಂತದ ಮೃಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಜಾನುವಾರು ಮಾಂಸವೇ ಸೂಕ್ತ ಆಹಾರ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲದ ಕೋಳಿ, ಕುರಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಈ ನಿಯಮಾವಳಿ ಹಿಂದುಗಳ ಮತಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಆಪಾದನೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಜಾರಿ ಆಗಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಲುವು ತಳೆದಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮಧುರೈ ಪೀಠ ಈ ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಡೆ ಹಿಡಿದಿದೆ.

ಜಾಧವ್ ಪ್ರಕರಣ...

ಹೊರಡಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪೀಠಾಸೀನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದ ವಾದ ಮಂಡನೆಗೆ ಮೆ ೧೫ ರಂದು ದಿನ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಭಾರತದ ಪರ ಹರಿಶ್ ಸಾಖ್ ಮತ್ತು ಪಾಕ್ ಪರ ಖಾವರ್ ಖುರೇಷಿ ವಾದಿಸಿದ ನಂತರ ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸುವುದಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೇಳಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಮೆ ೧೮ ರಂದು ಹೊರಬಿದ್ದ ಆಜ್ಞೆ ಮೊದಲ ಸುತ್ತಿನ ಜಯವನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸವ ನಡುವೆಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ನಡೆ ಹಲವರ ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತ-ಪಾಕ್ ಮಧ್ಯದ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದದಲ್ಲೂ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಭಾರತ ಸುಮಾರು ೪೭ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಏಕಾಏಕಿ ಭಾರತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದು ಪಾಕಿಗೂ ಭಾರತವನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಟೀಕಾಕಾರ ಅಂಬೋಣ.

ಜಾಧವ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಕ್ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಇರುವುದು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿವಾದದ ವಿಷಯ ಆಗಿದೆ. ವಿರೋಧಿ ಮುಖಂಡ ಇಮ್ರಾನ್ ಖಾನ್ 'ನವಾಯ್ ಶರಿಫ್ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬರ್ಥದ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಶ್ ಸಾಖ್ ಕೇವಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ಫಿ ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಅದೆ ವೇಳೆ ಖಾವರ್ ಖುರೇಷಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಫಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದೂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಆಗಿದೆ. ಈ ನಂತರ ಪಾಕ್ ತನ್ನ ಕಾನೂನು ತಂಡವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕರಣದ ಅಂತಿಮ ಸುನಾವಣೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಜಯಲಲಿತಾ ಆಸಿ ವಶಕ್ಕೆ ತ. ನಾ. ಕ್ರಮ

ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ತೀರ್ಪು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾದ ನಂತರ ಈಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜಾಗೃತ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ವಿರೋಧಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ರಾಜ್ಯದ ಆರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕಲೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಟ್ಟು ೭೮ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ...

ತದನಂತರ ಈ ಮೂವರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಮೂವರ ಅಪೀಲುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಂದವು.

ಮೊದಲನೆ ಅಪೀಲು ಮೊದಲನೆ ಅಪರಾಧಿ ಜೀತಾ ಸಿಂಘನದ್ದು. ಅಪೀಲು ವಜಾ ಆಯಿತು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಜೀತಾವನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತು. ದುರಂತ ನೋಡಿ, ಪಾಪ ಜೀತಾ ಸತ್ತೆ ಹೋದ! ಎರಡನೆ ಅಪರಾಧಿಯ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಅಪರಾಧ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ ಎಂದ ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಅವನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಣದಂಡನೆ ಅತಿವೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಜೀವಾವಧಿ ಸೆರೆವಾಸಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿತು. ಅವನು ಜೇಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುವಂತಾದರೂ ಬದುಕಿ ಉಳಿದ. ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾಗುವವರಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸೆರೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಜೀತಾ ಸಿಂಘನ ಈ ಸಹಚರ ಈಗ ಬಡುಗಡೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ! ಮೂರನೆಯ ಹರ್ಷನ್ ಸಿಂಘನ ಅಪೀಲು ವಜಾ ಆಯಿತು. ಅವನನ್ನೂ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿಯೆ ಬಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ, ಆ ಮೊದಲೆ ಅವನು ರಿಪ್ಯು ಪಿಟಿಶನ್ ದಾಖಲಿಸಿದ. ಅದು ವಜಾ ಆಯಿತು. ನಂತರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾದಾನಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅದೂ ವಜಾ ಆಯಿತು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವು-ಬದುಕಿನ ಆಟ ಹೇಗೆ ನ್ಯಾಯ ಪೀಠದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡನೆ ಎರಡನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪ್ರಮಾದ ಅರಿತ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹರ್ಬನ್ ಸಿಂಘನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದ ಜೀವಾವಧಿಗೆ ಇಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೋರಿಕೊಂಡಿತು. ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ! ಪಕ್ಷಗಾರರು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೇ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪಕ್ಷಗಾರನ ಪರ ಕೋರುತ್ತಿದೆ!

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಾ
ವಿಧಿಸುವ ವಿಧಾನದ
ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ
ನಡೆಸಿದ ವಿದೇಶಿ
ತಜ್ಞ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್
ಬ್ಲಾಕ್‌ಶೀಲ್ಡ್ ತಮ್ಮ ಈ ಬಗೆಗಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಇಂಡಿಯನ್ ಲಾ
ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ೨೦೦೭ರಲ್ಲಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ
ಉದ್ಧರಿಸಿದ ನ್ಯಾ. ಎಸ್.ಬಿ.ಸಿನ್ಹಾ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಪೊಂದರಲ್ಲಿ (೨೦೦೭ ಸ್ವಾಮಿ
ಶೃದ್ಧಾನಂದ) "..... the decision to kill or not to kill is guided to a
large extent by the composition of the Bench" ಎಂದರು.

ಹೀಗೆ ನೇಣಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲದೆ
ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ
ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಗಿತ (moratorium) ಗೊಳಿಸಲು ಭಾರತ
ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಿದ ನಂತರ
ಆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಬಹುದು ಎಂದು ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ
ವಾದ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: ೧೯೫೦ ರಿಂದ ೨೦೦೬ ರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ
ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಮರಣ ದಂಡನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು
ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ್ಯಮ್ನೆಸ್ಟಿ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಶನಲ್ ಮತ್ತು PUCCL ಎಂಬ
ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನವೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಿದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು
ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗಲೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವಲ್ಲಿ
ಅಥವಾ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಧಿಸಿದ ನೇಣಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಜೀವಾವಧಿ ಸೆರೆವಾಸಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ
ಏಕರೂಪತೆ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ವರದಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ "Lethal Lot-
tery, The Death Penalty in India"! ಕೊಲೆಯಂತಹ ಹೀನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ
ಕೊಡಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆ Lethal Lottery ಆಗಿರುವುದು ಎಂಥ ದುರಂತ!

ವಕೀಲರು ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಯಾವುದೇ ಸುದ್ದಿಯ
ಮೂಲ ಎಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ತೀರ್ಪಿನ ಸೈಟೇಷನ್ನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ರೂ. ೫೦೦/
- ಪಾವತಿಸಬೇಕಿದ್ದು ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ಕೆ.ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ ೯೮೪೫೫೨೯೪೪೮/
ಅನು ಚಿಂಗಳ್ಪ ೯೯೮೦೦೪೭೭೮೦, anuchengappa@rediffmail.com
ವೇದಿಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸೈಟೇಷನ್ನನ್ನು ಕೋರಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಷ್ಟೆ. ಹೆಚ್ಚಿನದೇನಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಲಹರಿ ವಕೀಲರ ವೇದಿಕೆ, ಸಂ. ೮/೩೪೦, ಪ್ರಭಾತ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಕೆ.ಜಿ.ರಸ್ತೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೯
ಮುದ್ರಣ : ವೀ ಕೆ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ & ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಸಂ. ೩೯೬, ಉಳಿಗಾ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಸಂಪಿಗೆ ರಸ್ತೆ,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೩ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ: aravindneglur@gmail.com
KARBIL 01707 / 10 / 1/2009-TC RNI No. KARBIL
2010/64911 ಸಂಪಾದಕರು : ಅರವಿಂದ ಎಂ. ನೆಗಲೂರ

A Case for Introspection

The Karnan case is most unfortunate for the system. It raises many questions the answers to which are not to be easily found. History was created by suo motu contempt proceedings being initiated against a sitting judge of the High Court, culminating in his being convicted and sentenced to imprisonment. In the process the greatest victim has been the judicial system. The events that unfolded presented a dismal picture.

It is quite strange and incomprehensible that inspite of his barging into and shouting in the Chief Justice's court room which is clearly contempt in the face of the court no action was initiated against him. Neither was action for misconduct -for his removal- set in motion. Even when he purported to stay his transfer order nothing was done. Later following his letter to the Prime Minister levelling corruption charges against judges of the superior judiciary, a special 7-judge Bench comprising the senior most judges of the Supreme Court was constituted and in an unprecedented and extraordinary move suo motu contempt action was initiated against him and he was also deprived of judicial and administrative work as a judge. It is highly suspect whether his actions for which proceedings were initiated amounted to contempt. This issue- a slippery slope- remains unanswered. The Supreme Court has no supervisory or disciplinary jurisdiction over the High Courts. It has only appellate jurisdiction in matters judicial. The High Courts are not subordinate to the Supreme Court. Hence the Supreme Court ordering that the judge should not discharge any judicial or administrative work is constitutionally suspect and does not seem to pass muster. That is the sole function and prerogative of the Chief Justice as master of the roster. There have been instances earlier in 1990 of judges both in the Supreme Court and the High Court being denied any work. But that was done by the concerned Chief Justice on the administrative side. The Supreme Court seems to have gone overboard. Unfortunately these days the High Courts have also been conducting themselves as inferior/subordinate to the Supreme Court. In earlier times Supreme Court judges commanded respect not because of their position but for their scholarship, competence and integrity.

What may not have been contempt when proceedings were initiated, can amount to contempt by reason of certain developments. Contempt may have been committed during the pendency of the proceedings. The judge purported to hold the Supreme Court judges as accused, find them guilty of various offences and sentence them to imprisonment. This appears to be a clear case of contempt of the Supreme Court following which the Supreme Court found him guilty of contempt and sentenced him to six months imprisonment. Perhaps the Court was left with no option. But it has not shown anyone including the Supreme Court in good light. Issues of great moment arise and remain unanswered.

Not duly stamped document...

be impounded. It permits examination and impounding. This power, the Court held, can be delegated by the High Court to any officer on its behalf. Delegation permissible under Proviso (b) of sub Section (2) of Section 33 is only to examine instrument for purpose of determining as to whether instrument is duly stamped or not and for impounding the same. But adjudication as to correct stamp duty is a pure judicial function which can not be delegated to any one, ruled the Court. Examination is a judicial function, said the Court. It further ruled, "A judicial function has to be done in a judicial manner". Judge has to perform this function after hearing counsel for parties, declared the Court.

Justice Karnan's various actions undoubtedly amount to gross misconduct. But conduct of a judge is not to be discussed anywhere except in Parliament on a motion for his removal. No motion for his removal was initiated but his actions and conduct were the subject matter of discussion. This was definitely a case to be referred to Parliament for the judge's impeachment. Parliamentarians could have moved for his removal. Even if he is guilty of contempt, the question remains whether the procedure for pronouncement of guilt and punishment has been followed. It is doubtful whether this has been done fairly. While holding him guilty of contempt the order does not say what is the contempt committed. It is a cryptic order. Reasons are to follow but a detailed order has not come out as yet. The gag order against the media is quite unfortunate. The Court has not lived up to its reputation as the custodian of our fundamental freedoms. There is no necessity for such direction. It appears to be unwarranted and unconstitutional. The order defies and negates all that the Supreme Court has stood for in its free speech jurisprudence.

Perspective

V. Sudhish Pai

vsudhishpai@gmail.com

The more important and disturbing issue is regarding the system of judicial appointments in the superior judiciary.

Karnan did not appoint himself. That a person like him guilty of many misdemeanours can be a High Court judge exposes the weaknesses in the system and calls for a serious review of the process of appointment. The system and the persons who made him a judge are answerable at the Bar of public opinion and history. We are painfully reminded of the inadequacies and ills of the Collegium system which has been so emphatically and enthusiastically entrenched by the Court. Macaulay's admonition - reform that you may preserve - comes home with a strange poignancy. At stake is the credibility of the system and those comprising it.

The Supreme Court recently requested the High Courts across the country to dispose of bail applications as far as possible within one month. The order of the Court also requested the High Courts to dispose of criminal appeals expeditiously if the accused are in custody for more than five years.

These directions came on two appeals filed by certain Hussain and another making out grievance against denial of bail pending trial/appeal where the appellants have been in custody for a long period.

The Court after delving to the issue of personal liberty in the light of Art 21 of the Constitution, observed, "while deprivation of personal liberty for some period may be avoidable, period of deprivation pending trial/appeal cannot be unduly long".

Declining to make judicial review of technical evaluation of experience and expertise of an unsuccessful bidder in techno-commercial bid, the apex Court recently said "Technical evaluation or comparison by the court would be impermissible". Thus, Court declined to tread on an area which does not belong to judiciary.

NTPC had invited bids for development and operation of three coal mines. The scope of the project was to carry out mining operation on turnkey basis comprising activities like mine planning, quality control, drilling, ripping etc.,

One of the unsuccessful bidder challenged the bidding process as the NTPC had formed an opinion that the said bidder was technically non responsive.

Lahari Leagal Service

K.SURYANARAYANA RAO, Ph.: 9845529448,
ANU CHENGAPPA, Ph.: 9980047780

Running business...

frame assessment order.

Assessee's appeal to the Commissioner of Appeals ended in favour of the assessee. The Commissioner held that when it is an undisputed fact that the assessee has sold its entire running business in one go with its assets and liabilities at a slump price, Sec. 50(2) of the Act did not apply to it. The Revenue felt aggrieved by the order in the appeal appealed to the Income Tax Appellate Tribunal. The Tribunal confirmed the order so also the High Court. The Revenue then brought the matter to the apex Court.

The Court examined the legal position as espoused in the decisions of *Artex Manufacturing company* of the year 1997 by the apex Court and *Premier Automobiles Ltd.*, of the year 2003 by the Bombay High Court. The bench held that the Bombay High Court judgment aptly explained the legal position with regard to application of Sec.50(2) or Sec. 48(2) when assessee sells his entire running business at slump price. The bench holding that the judgment correctly summarises the legal position applicable to such facts, dismissed the appeal to confirm deduction claimed by the assessee.

Minority educational institutions...

appoint a qualified person of its choice as principal, it is not open to it to act arbitrarily or unfairly in consideration the eligible candidate.

The Court examined the provisions in Arts. 16, 30 and 226 of the Constitution of India. The Court held that when autonomy or right of choice of an institution face grievance of citizen treated unfairly, Court leans in favour of the latter. It said "Grievance of a citizen that he was treated unfairly cannot be ignored...". Even the exercise of choice has to be "fair, non discriminatory and rational", ruled the Court. Under the constitutional scheme a minority institution is free to appoint any one as principal without bound by the rule of seniority, but to act with fairness has not been dispensed with, held the Court ruling in favour of the appellant.

Exception 4 to Section 300 of the Indian Penal Code applies in the absence of any premeditation, said Supreme Court recently. The Court clarified saying, "The exception contemplates that sudden fight shall start upon heat of passion on sudden quarrel".

Except the four categories of exempted cases, Sec.300 of IPC mandates, all culpable homicides are murders. Exception 1 has four proviso to it. The proviso reads, "Whether the provocation was grave and sudden enough to prevent the offence from amounting to murder is a question of fact". It is clear therefrom that a homicide resulting from fight under grave and sudden fight is not murder.

Throwing light on this aspect of law, the apex Court ruled that 'sudden fight started upon heat of passion on sudden quarrel' falls in the fourth category. It further reasoned that in such cases "heat of passion... clouds men's sober reason and urges them to deeds which they would not otherwise do".

To

BOOK-POST

Delay attributable...

Protection Act as beneficent legislation the Court held

..."The provision of limitation in the Act cannot be strictly construed to disadvantage of a consumer..."

The ruling of the Court on application of provision of limitation to consumer comes with a qualification. The Court further said that where the OP itself caused the delay, the delay cannot be construed to disadvantage of consumer. "...where a supplier of goods or services itself is instrumental in causing a delay in the settlement of the consumer's claim", in such cases, delay shall not be attributed to the consumer alone, opined the Court.

The Court was dealing with the appeal filed by an Insurance Company which suffered an adverse order at the hands of National Commission in the complaint filed by a consumer. The consumer had taken two policies from the Insurance Company to cover the risk of loss to its factory, building, residential quarters, raw material, stock, goods finished and semi finished stock in Kolkatta. The policies included damage or loss due to flood and inundation. There was incessant rain in the city during first week of August 1992 when rain water accumulated inside and around the consumer's factory and caused considerable damage to raw material, stocks and goods, furniture, etc. The consumer duly lodged claims under two policies with the insurer.

The insurer appointed a surveyor. The surveyor took around 14 months to conduct survey and submit report. For reasons not disclosed, the insurer did not accept the report but appointed another surveyor. The second surveyor took another year's time to hold survey and report. Both reports quantified loss to the tune of Rs.24 lacs, but insurer paid nothing to the policy holder.

The consumer ultimately served a notice seeking damages at Rs.25lacs and after expiry of notice period, filed complaint before the National Commission.

One of the defence of the insurer was that the complaint was barred by condition No.6(ii) of the policies.

The Commission however, rejected all the contentions raised by the insurer and allowed the complaint.

In the appeal to the apex Court, the insurer again relied upon condition No.6(ii) of the policies. They read, "In no case whatsoever shall the company be liable to for any loss or damages after the expiration of 12 months from the happening of the loss..." But the apex Court refused to treat the either this condition or the limitation of 2 years incorporated in Sec. 24-A of the Act to the detriment of the consumer. He ruled that it is a case where the Opposite Party has contributed for the delay beyond two years by not acting upon the two surveyors' report. Having come to this conclusion, the appeals of the insurance company were dismissed.

Abatement of Criminal Appeal...

State. Thus, the Supreme Court declared that the State of Karnataka is sole prosecuting agency in the case. It is only in obedience to the order of the Supreme Court that State of Karnataka has performed its role as sole prosecuting agency, so that there was fair trial of the case. The State of Karnataka had not individual interest in the matter. The fine amount collected as also the confiscated assets could only benefit to the State of Tamil Nadu and the State of Karnataka is not a beneficiary. The State of Karnataka filed the review petition as it felt that an important question of law has been erroneously decided. It chose to do so only to fulfill its legal obligations. State of Karnataka can have the satisfaction that it effectively performed obligations imposed on it by the Supreme Court.